

Bilag 2.

AMTRÅDSFORENINGEN I DANMARK

Den 15. marts 1973.

Vedrørende forslag til lov om embedslægeinstitutioner m. v.

I anledning af det af indenrigsministeren den 30. januar 1973 for folketinget fremsatte forslag nr. 164 til lov om embedslægeinstitutioner m. v. skal Amtsrådsforeningen i Danmark tillade sig at fremføre følgende:

1. I den af hygiejnekommissionen i november 1970 afgivne betænkning foreslog kommissionen, at embedslægevæsenet erstattedes af amtslægeinstitutioner. Forslaget var væsentligt begrundet i det forøgede behov for embedslægernes rådgivende virksomhed over for amtsråd, kommunalbestyrelser og sundhedskommissioner både på det hygiejniske område og ved planlægning og udvidelse af nye og bestående institutioner for bl. a. børn, syge og gamle.

2. Ved forslagene til lov om miljøbeskyttelse, ændring af vandløbsloven, ændring af vandforsyningsloven, levnedsmiddelloven og til lov om social bistand er de funktioner, der særligt afgav begrundelse for hygiejnekommissionens indstilling om embedslægernes tilknytning til det amtskommunale regie, blev henlagt til kommunalbestyrelser og amtsråd.

Miljølovforslaget har altså ikke opretholdt hygiejnekommissionens forslag om i hver kommune og amtskommune at oprette en hygiejnekommission, men har direkte pålagt kommunalbestyrelse og amtsråd ansvaret for miljøbeskyttelsens udøvelse.

Der er således et endnu stærkere behov for embedslægernes rådgivningsvirksomhed for kommunalbestyrelser og amtsråd end forudsat ved hygiejnekommissionens flertalsindstilling om at erstatte de statsansatte embedslæger med en amtslægeinstitution, således at amtslægerne kan indgå i og bidrage til en kvalificeret sagsbehandling.

Da den omstændighed, at beslutningsmyndigheden i forurenings spørgsmål er henlagt til kommunalbestyrelser og amtsråd, forstærker den af hygiejnekommissionen anførte argumentation for amtskommunal ansættelse af embedslægerne, finder Amtsrådsforeningen det uforståeligt, at lovforslaget om embedslægeinstitutioner bibeholder embedslægerne i statslig regie.

3. Forslaget om at forstærke embedslægeinstitutionen som lokalt statsligt organ harmonerer ikke med de synspunkter, der har været lagt til grund ved opgavefordelingen mellem staten, amtskommunerne og kommunerne, idet synspunktet hidtil har været, at de lokale og regionale opgaver i videst muligt omfang skulle varetages af kommuner og amtskommuner og ikke af lokale statsorganer. Det er bl. a. på denne baggrund, at de hidtidige revalideringscentres og mødrehjælpsinstitutioners funktioner er foreslået overført til kommuner og amtskommuner ved forslaget til den sociale bistanndslov.

Embedslægerne vil have en naturlig plads i den amtskommunale forvaltning ved en række opgaver, som forudsætter lægelig sagkundskab. Der tænkes her især på bestemmelserne i den sociale styrelseslov og forslaget til lov om social bistand om de planlæggende og koordinerende funktioner, som er pålagt amtskommunerne.

Man skal endvidere pege på, at socialstyrelseslovens § 10 pålægger amtsrådet af føre det faglige tilsyn med kommunernes virksomhed på de sociale og sundhedsmæssige områder, medens embedslægerne som hidtil fører det egentlige sundhedsmæssige tilsyn, jfr. loven om sundhedsvæsenets centralstyrel-